

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **SIGNIT s.r.o.**, IČO: 262 47 143
se sídlem Králova 279/9, 616 00 Brno – Žabovřesky
zastoupen Mgr. Michalem Žibřidem, DiS., advokátem,
se sídlem Údolní 2997, 390 02 Tábor

proti

žalovanému: **Český telekomunikační úřad**
se sídlem Sokolovská 219, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 31. 10. 2019, č. j. ČTÚ-66 449/2018-603,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „žalovaný“) zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „ČTÚ“) ze dne 6. 11. 2018, č. j. ČTÚ-54 838/2018-610/III. vyř., kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických

komunikací“), a byla mu uložena pokuta podle § 118 odst. 23 písm. a) zákona o elektronických komunikacích ve výši 7 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč; a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že ČTÚ v prvostupňovém rozhodnutí shledal, že se žalobce uvedeného přestupku dopustil tím, že nepředložil úplné informace, údaje a podklady za období roku 2017 stanovené formulářem ART172 – Služby poskytované v elektronických komunikacích (dále jen „formulář ART172“ nebo „formulář“) umístěným v systému Elektronického sběru dat (dále jen „ESD“), když řádně nepředal údaje v rozsahu geografických údajů o přístupu k internetu prostřednictvím bezdrátového přístupu ve volných pásmech – zejména 2,4; 5 a 10 GHz (tzn. včetně WiFi) prostřednictvím přílohy umístěné v sekci 2. Přístup k internetu v pevné síti (dále jen „sekce 2“) v řádku 34 ve stanovené lhůtě do 15. 3. 2018, vyžádané ČTÚ žádostí ze dne 16. 1. 2018, č. j. ČTÚ-566/2018-610 podle § 115 zákona o elektronických komunikacích (dále jen „žádost“). Tím žalobce porušil § 115 zákona o elektronických komunikacích. Proti prvostupňovému rozhodnutí uplatnil žalobce rozklad, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

II. Obsah žaloby.

3. *První žalobní námitkou* žalobce namítal nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, neboť v jeho odůvodnění absentují důkazy, na jejichž základě rozkladová komise zjistila a dovodila skutkový stav. Odkázal na § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a konstatoval, že prvostupňové rozhodnutí obsahuje pouze odkazy na právní předpisy a závěry, zakončené tvrzením, že: „*po provedeném souhrnném zhodnocení shromážděných důkazů a s přihlédnutím ke všem zjištěným okolnostem správní orgán dospěl k závěru, že protiprávní jednání bylo účastníku řízení spolehlivě prokázáno.*“, pročež nemá zákonné náležitosti, a bylo tedy vydáno v rozporu se zákonem. Žalovaný pak nijak neodůvodnil žalobou napadené rozhodnutí, když pouze odkázal na prvostupňové rozhodnutí a žádné úvahy ani důkazy nespecifikoval.
4. *Ve druhé žalobní námitce* namítal, že žádost neměla zákonné náležitosti dle § 115 zákona o elektronických komunikacích, pročež je nicotná a nezákonná. Žádost je rovněž nepřezkoumatelná, neboť ukládala povinnost, kterou nespecifikovala a odkázala na interní systém žalovaného. Stejně tak je proto nezákonné žalobou napadené rozhodnutí, vydané z důvodu porušení povinnosti uložené žádostí. K tomu uvedl, že mu byla uložena pokuta za porušení povinnosti vyplnit formulář ART172 v elektronickém výkaznictví žalovaného, uložené žádostí. Žádost však nijak přesně nespecifikovala rozsah informací, které byl ČTÚ povinen předat, jen odkazovala na formulář na webu ČTÚ. Tvrdil, že ČTÚ informace uložené žádostí předal, formulář vyplnil a odevzdal v určeném termínu 15. 3. 2018. Ve formuláři vyplnil i adresní místa vysílačů a k nim počet přípojek v dané obci tak, jak bylo zvykem ve výkazech z předchozích let. Na následnou neformální výzvu, aby doplnil do formuláře adresní místa všech přípojek, které provozuje, reagoval s tím, že tento rozsah informací není povinen ČTÚ poskytnout, jelikož žádost, ani jiný právní předpis tuto povinnost neukládá. Uzavřel, že žádnou právní povinnost neporušil, protože žádost neobsahovala povinnost předat tyto informace žalobci. Pokuta mu proto byla uložena protizákonně.
5. *Třetí žalobní námitkou* namítal, že rozsah požadovaných informací je protizákonný. Odmítl argument žalovaného, že o povinnosti informace předat věděl. K tomu uvedl, že se

řídil zákonnými povinnostmi, které splnil, informace i přes hrubé vady v žádosti předal a tyto zcela postačují pro pravděpodobný účel, který se dá vyčíst ze zpracované mapy ČTÚ. Z této mapy lze navíc vyčíst, že požadované informace, tj. místa, která nedosahují parametrů NGA, žalovaný z mapy vylučuje. Zopakoval, že pokuta mu byla uložena v rozporu se zákonem. Upozornil, že podniká v oboru a odevzdává statistické formuláře již od března 2009 a vždy odevzdal podklady řádně a včas. ČTÚ ve formuláři ART172 překročil svou pravomoc tím, že subjektům uložil zapsat všechny přípojky do systému ČTÚ dle adresního systému RÚIAN. Povinnost tyto informace vést, není nikde v zákoně uložena a žalobce by vytvoření takové databáze neúměrně zatížilo. Navíc je ze zpracovaných podkladů jasné, že tato povinnost zcela překračuje objem informací, které jsou pro mapování nezbytné. Žalovaný navíc jednou uvádí, že se jedná o mapování NGA, poté uvádí, že se jedná o mapování celkové, čímž se dostává do logických rozporů. Dodal, že statistiku, kolik má jakých přípojek, v jaké obci, již uváděl ve formulářích před rokem 2016, z těchto informací si ČTÚ mohl bez problémů mapu vytvořit. Míní, že ČTÚ si chtěl ulehčit práci na úkor povinných subjektů, což je v přímé kolizi s §115 odst. 1 věty poslední zákona o elektronických komunikacích a s § 6 odst. 2 správního řádu.

6. Uzavřel, že správní orgány zcela rezignovaly na aplikaci celého § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, z něhož si vybraly jen jim vyhovující úpravu. ČTÚ uváděl, že účel v žádosti specifikoval jako: „*za účelem pravidelného sběru informací pro využití v rámci analýz relevantních trhů, mezinárodního vykazování, státní statistické služby a mapování existence NGA infrastruktury*“. Tento účel je však uveden obecným výpisem vět ze zákona, což je spíše pravomoc ČTÚ než účel samotný. Přesto, že § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích uvádí, že ČTÚ nevyžaduje více informací, než je pro daný účel nezbytné. ČTÚ jen sdělil, že je si vědom náročnosti zpracování informací, ale účel nijak nevymezil, ani neodůvodnil.
7. Žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k *první žalobní námitce* uvedl, že se s námitkou nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí dostatečně vypořádal v žalobou napadeném rozhodnutí. Stejně tak se v žalobou napadeném rozhodnutí dostatečně vyjádřil ke skutkovým zjištěním. Shrnul, že žalobce byl žádostí vyzván k předání úplných a pravdivých informací prostřednictvím systému ESD v rozsahu stanoveném formulářem ART172, jehož součástí je i příloha pro sběr geografických údajů. Z komunikace s žalobcem ze dnů 5. 4. 2018 až 11. 6. 2018 prostřednictvím systému ESD, jejíž printscreen je založen ve správním spise, vyplynulo, že žalobce formulář sice vyplnil, nicméně v příloze pro geografické údaje (konkrétně sekce 2 řádek 34) namísto konkrétních adresních míst jednotlivých aktivních a disponibilních přípojek uvedl adresní místa vysílačů v jednotlivých obcích a počty přípojek v těchto obcích. To ostatně potvrdil sám žalobce ve vyjádření ze dne 23. 10. 2018 i v rozkladu. Nápravu žalobce nezjednal a požadované informace neposkytl, přestože byl žalovaným prostřednictvím poznámky u formuláře v systému ESD na nedostatky upozorněn a vyzván k jejich odstranění. Žalobce tak nesplnil povinnost předat úplné a pravdivé informace v souladu s požadavky stanovenými formulářem.

9. Ke *druhé žalobní námitce* uvedl, že žádost obsahovala veškeré povinné náležitosti, tj. právní důvod a účel požadovaných informací, termín odevzdání formuláře i upozornění na možnost uložení pokuty v případě neposkytnutí informací ve stanovené lhůtě nebo poskytnutí neúplných, nesprávných či nepravdivých informací. Byly v ní uvedeny i kontakty na osoby, na něž se mohl žalobce v případě nejasností či dotazů obrátit. K účelu požadovaných informací bylo v žádosti uvedeno, že tyto informace jsou využívány: „zejména za účelem pravidelného sběru informací pro využití v rámci analýz relevantních trhů, mezinárodního vykazování a státní statistické služby“. Následně byl účel ještě upřesněn v rámci ESD komunikace s žalobcem. Žalobce tak byl s účelem prokazatelně seznámen. Dále konstatoval, že žalobce byl vyzván k poskytnutí informací v souladu s § 115 zákona o elektronických komunikacích a čl. 2 odst. 1 písm. c) všeobecného oprávnění č. VO-S/1/07.2005-9 (dále též „všeobecné oprávnění“). V § 115 zákona o elektronických komunikacích přitom není stanoveno, že by výčet všech požadovaných informací musel být uveden přímo v žádosti. Rozsah požadovaných informací vyplýval z formuláře, na nějž žádost odkazovala a jenž byl žalobci přístupný, což je v souladu s § 115 zákona o elektronických komunikacích, neboť rozsah požadovaných informací byl tímto způsobem přesně specifikován a žalobci sdělen. Odmítl tedy, že žalobce nebyl povinen informace v rozsahu adresních míst všech přípojek poskytnout. Dále uvedl, že do roku 2014 prostřednictvím příloh pro geografická data sbíral v členění na jednotlivé obce aktivní a disponibilní přípojky, nikoli adresní místa vysílačů. Geografická data v členění na jednotlivá adresní místa tak, jak byla požadována ve formuláři ART172 začal sbírat poprvé za období od 1. 1. do 31. 12. 2015 prostřednictvím formuláře AERT152 – Služby poskytované v elektronických komunikacích, což též žalobce rozporoval další žalobou (*pozn. soudu: řešenou zdejším soudem pod sp. zn. 9 A 130/2017, viz níže*). Stejně členění pak požadoval i za následující období, ve formuláři ART162. Formulář ART172 byl tedy již třetí v pořadí, v němž se data o přípojkách sbírala stejným způsobem. Závěrem dodal, že údaj adresního místa vysílače pro potřeby mapování existence sítí elektronických komunikací pro poskytování služeb přístupu k internetu nemá dostatečnou vypovídací hodnotu, neboť neposkytuje informaci o tom, jaká adresní místa skutečně pokrývá a jakým typem přípojky jsou adresní místa v jeho dosahu vybavena.
10. Nesouhlasil ani se *třetí žalobní námitkou*. Upozornil, že žalobce byl povinen předat požadované informace, nikoli informace, jež dle jeho názoru postačovaly pro účel, který považoval za pravděpodobný. Uvedl, že při stanovení rozsahu sběru geografických údajů vycházel ze zadání Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, které předpokládalo sběr geografických dat v rozlišení na adresní místa všech sítí, včetně těch, které ve stávajících parametrech neodpovídají definici sítě NGA. To vyplývá i ze struktury sbíraných geografických údajů, kdy jsou sbírána data o disponibilních přípojkách umožňujících download o efektivní rychlosti i do 30 Mbit/s. Žalobce v příloze formuláře pro sběr geografických údajů nevyplnil údaje o aktuálně provozovaných disponibilních přípojkách ve výhledu za 3 roky umožňující download o efektivní rychlosti od 30 Mbit/s (včetně) do 100 Mbit/s, odpovídající definici NGA sítí. Tyto údaje přitom vyplňují podnikatelé zamýšlející budovat NGA sítě z vlastních zdrojů a jsou předmětem mapování. Zopakoval, že oprávnění požadovat předmětné informace vyplývá z § 115 zákona o elektronických komunikacích, přičemž databáze RÚIAN je databází všech adresních míst v ČR, všeobecně uznávanou pro identifikaci adresních míst, proto se adresní místa do přílohy formuláře zaznamenávají pomocí těchto identifikátorů. Odmítl, že mapování mohlo být provedeno na základě údajů o počtu přípojek v jednotlivých obcích, poskytnutých žalobcem před

rokem 2016. Takové údaje jednak nemusely být v době mapování aktuální, jednak nejsou dostatečné pro přesné zjištění skutečného pokrytí. Uzavřel, že rozsah požadovaných informací byl přiměřený účelu, pro nějž byly vyžádány, a že žalobce jím nebyl zatěžován víc, než bylo nezbytné.

11. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

12. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť účastníci řízení takový postup akceptovali. Soud neprovedl navržené důkazy, neboť jsou z převážné části součástí spisového materiálu žalované, z něhož při přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí vychází. Screen mapy ČTÚ soud neprovedl pro nadbytečnost, neboť není způsobilý ovlivnit výsledek řízení, resp. není rozhodný pro posouzení právní otázky, která je předmětem sporu. Nejsou z ní totiž požadované informace patrné, když se omezuje toliko na obecný počet provozovatelů, přípojek, adresních míst, pokrytí adresních míst a počet obydlených bytů. Konkrétní adresní místa jednotlivých uživatelů z ní však nevyplývají.
13. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Ze spisového materiálu soud zjistil tyto pro věc podstatné skutečnosti:
15. Žalobce podniká v elektronických komunikacích a je dle § 114 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinnou osobou, na níž se vztahuje informační povinnost dle § 115 téhož zákona, jakož i povinnost vyplývající ze všeobecného oprávnění. Z formuláře a jeho přílohy o geografických údajích vyplněných žalobcem je zřejmé, že v nich žalobce uvedl adresní místa vysílačů v jednotlivých obcích a počty přípojek v těchto obcích, včetně počtu instalovaných (disponibilních) přípojek umožňujících download o efektivní rychlosti do 30 Mbit/s a celkového počtu všech zajišťovaných instalovaných (disponibilních) přípojek umožňujících download o efektivní rychlosti od 30 Mbit/s (včetně) do 100 Mbit/s.
16. Z žádosti vyplývá, že se ČTÚ v souladu s kompetencemi dle § 108 odst. 1 písm. v) a x) zákona o elektronických komunikacích, zejména za účelem pravidelného sběru informací pro využití v rámci analýz relevantních trhů, mezinárodního vykazování a státní statistické služby, žádal žalobce o poskytnutí informací podle § 115 zákona o elektronických komunikacích, konkrétně o: *„poskytnutí úplných a pravdivých informací, údajů a podkladů prostřednictvím formuláře v rozsahu, v němž Vám byl podle oznámených služeb přidělen v systému ESD“*, a to vyplněním formuláře ART17. ČTÚ žalobci určil termín k zaslání požadovaných informací v termínu do 15. 3. 2018, a to prostřednictvím systému ESD, jak je stanoveno v článku 2 písm. c) všeobecného oprávnění č. VO-S/1/07.2005-9, ve znění pozdějších změn (dále jen „všeobecné oprávnění“). ČTÚ též upozornil žalobce na to, že nepředložení požadovaných informací je podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích přestupkem, za nějž lze uložit pokutu podle § 118 odst. 23 téhož zákona. Závěrem žádost obsahovala upozornění určené podnikatelům vyplňujícím údaje v přílohách sekce 2 na skutečnost, že: *„došlo ke zpřesnění příslušných návodných pokynů o informaci, že při kontrole správnosti vyplněných údajů bude Úřad postupovat*

v souladu se svým metodickým pokynem „Metodika pro měření a vyhodnocení datových parametrů pevných sítí elektronických komunikací“. a uvedl odkaz na tuto metodiku. Žádost obsahovala kontakty na osoby, na něž je možné se v případě dotazů obrátit.

17. Z komunikace v ESD mezi zaměstnankyněmi ČTÚ a představitelkami žalobce ze dnů 5. 4. 2018, 6. 4. 2018, 8. 6. 2018 a 11. 6. 2018 je patrné, že žalobce byl dne 5. 4. 2018 ze strany ČTÚ požádán o doplnění přílohy formuláře v sekci 2, řádku 34 o: *„veškerá adresní místa a k nim odpovídající počty přístupů (aktivních přípojek), disponibilních přípojek i výhled do 3 let“*. Zároveň byl informován o účelu geografického sběru dat o přístupu k internetu, resp. disponibilních přípojkách v členění až na adresní místa, kterým je zejména *„mapování existence infrastruktury sítí nové generace (NGA)“*. Žalobce nesouhlasil a žádal o akceptaci formuláře v odevzdané podobě, zároveň sdělil, že NGA síť neprovozuje a že údaje vyplněné ve formuláři jsou pro danou situaci více než dostačující. V odpovědi ČTÚ ze dne 8. 6. 2018 byl poučen, že údaj adresního místa vysílače nemá, zejména pro potřeby mapování existence NGA infrastruktury, dostatečnou vypovídací hodnotu a že: *„(...) nemůže být uvedení adresních míst vysílačů Úřadem považováno za splnění zákonné povinnosti vyplývající ze žádosti o poskytnutí informací (...)“*.
18. Soud při posouzení vyšel z následující právní úpravy:
19. Podle § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, v rozhodném znění *povinná osoba poskytne Úřadu na jeho žádost a v jím stanovené přiměřené lhůtě, formě a rozsahu úplné a pravdivé informace včetně finančních a údaje a podklady, které jsou nezbytné k plnění činností, k nimž je podle tohoto zákona Úřad příslušný. Součástí žádosti Úřadu je odůvodnění včetně uvedení účelu, pro který Úřad informace, údaje a podklady vyžaduje. Úřad nevyžaduje více informací, než je přiměřené účelu, pro který jsou získávány.*
20. Podle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích, v rozhodném znění *právníká nebo podnikající fyzická osoba jako povinná osoba se dopustí přestupku tím, že nepředloží informace, údaje nebo podklady vyžádané Úřadem podle § 115.*
21. Podle čl. 2 písm. c) všeobecného oprávnění fyzické a právnické osoby poskytující služby elektronických komunikací podle § 8 odst. 1 písmene b) zákona poskytují Úřadu na jeho žádost informace podle § 115 zákona prostřednictvím systému elektronického výkaznictví, pokud Úřad nestanoví v žádosti podle § 115 zákona jinak.
22. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu, v rozhodném znění *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*
23. Soud předně poukazuje na to, že v řízení vedeném pod sp. zn. 9 A 130/2017 byla řešena žaloba, jíž se totožný žalobce domáhal zrušení rozhodnutí totožného žalovaného ze dne 23. 5. 2017, č. j. ČTÚ-91 165/2016-603, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí ČTÚ ze dne 2. 9. 2016, č. j. ČTÚ-68 411/2016-610/III. vyř. ČTÚ ve zmiňovaném rozhodnutí rozhodl, že se žalobce dopustil téhož deliktu jako v nyní projednávaném případě, spočívajícího v neuvedení stejných informací, avšak za jiné sledované období. Soud zmíněnou žalobu zamítl rozsudkem ze dne 15. 12. 2020, č. j. 9 A 130/2017-46. Soud dodává, že žalobcovy žalobní argumenty podané v řízení sp. zn. 9 A 130/2017 se zcela shodovaly s žalobními

argumenty předkládanými žalobcem v nyní projednávaném případě a soud neshledává důvod se od dříve vysloveného závěru odklonit.

24. Soud o věci uvažil takto:
25. Soud nevešel na *první žalobní námitku* týkající se nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, a to z rekapitulace průběhu správního řízení (str. 2 a 3) a rovněž z vypořádání zcela obdobné rozkladové námitky žalobce (str. 9), jednoznačně vyplývá, na základě jakých podkladů (důkazů) žalovaný v řízení rozhodoval. Jedná se konkrétně o žádost (včetně doručenky), z níž vyplývá, že žalobce byl ČTÚ požádán o poskytnutí úplných a pravdivých informací, údajů a podkladů prostřednictvím formuláře ART172, a to ve lhůtě do 15. 3. 2018. Dále byla podkladem pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí komunikace mezi žalobcem a ČTÚ, uskutečněná prostřednictvím portálu ESD v období od 5. 4. 2018 do 11. 6. 2018. Z uvedené komunikace vyplývá, že žalobce sice formulář ART172 vyplnil, avšak ČTÚ shledal ve vyplnění tohoto formuláře nedostatky, spočívající v nevyplnění konkrétních adresních míst jednotlivých přípojek a k nim odpovídajících počtů aktivních přípojek v geografické příloze, sekci 2, řádku 34, a žalobce opakovaně žádal o jejich odstranění. Žalobce tak však až do vydání žalobou napadeného rozhodnutí neučinil. Všechny výše uvedené podklady jsou součástí správního spisu předloženého žalovaným. S ohledem na shora uvedené soud uvádí, že z žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, z jakých podkladů žalovaný vycházel při jeho vydání.
26. Stejně tak žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl úvahy, které ho k jeho vydání vedly (str. 10 až 14). Na základě shora uvedených podkladů žalovaný dovodil, že žalobce byl povinen úplně a pravdivě vyplnit formulář, což však až do vydání žalobou napadeného rozhodnutí neučinil, a to přes opakované žádosti ČTÚ, které konkrétně vymezovaly, v čem je nedostatek žalobcem předloženého formuláře spatřován a co má žalobce do předmětného formuláře doplnit. Soud se pak ztotožnil s žalovaným, že uvedeným jednáním žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu dle § 118 odst. 5 písm. b) zákona o elektronických komunikacích.
27. Žalobou napadené rozhodnutí tedy obsahuje veškeré zákonné náležitosti dle § 68 odst. 3 správního řádu.
28. Soud nevešel ani na *druhou žalobní námitku* ohledně nedostatků žádosti. K tvrzené nepřezkoumatelnosti žádosti soud uvádí, že z žádosti jednoznačně vyplývá, že žalobce byl požádán o vyplnění formuláře ART172, a to v rozsahu formulářem požadovaných údajů. Jinými slovy žalobce byl povinen řádně vyplnit všechny údaje, které byly ve formuláři uvedeny. Oprávnění ČTÚ požádat o vyplnění formuláře prostřednictvím ESD přitom vyplývá z § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích ve spojení s čl. 2 písm. c) všeobecného oprávnění. Předně již ze samotného § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích vyplývá, že volba formy, kterou ČTÚ informace požaduje, je výlučně na ČTÚ. Všeobecné oprávnění, které je svojí povahou opatřením obecné povahy ve smyslu § 171 a násl. správního řádu a které je závazné pro všechny poskytovatele služeb elektronických komunikací, pak v návaznosti na § 9 ve spojení s § 10 odst. 1 písm. h) zákona o elektronických komunikacích upravuje v čl. 2 písm. c) povinnost poskytovat informace v systému ESD. Jestliže tedy žalobce poskytuje služby elektronických komunikací, což nikterak nepopíral, je pro něj všeobecné oprávnění závazné, respektive

je povinen respektovat povinnosti vyplývající pro něj z všeobecného oprávnění a poskytovat ČTÚ informace v systému ESD.

29. I pokud by rozsah ČTÚ požadovaných informací nebyl patrný z výše uvedeného formuláře, což však dle soudu vzhledem k výše uvedenému je, jsou informace, které ČTÚ po žalobci požadoval, zcela jednoznačně zřejmé z komunikace mezi ČTÚ a žalobcem v ESD. Skutečnost, že si byl žalobce vědom povinnosti doplnit požadované údaje do formuláře, pak vyplývá mj. i z podané žaloby (zejména z části týkající se třetí žalobní námitky). Žalobce tak nepochybně věděl, jaké informace má do formuláře vyplnit. S ohledem na shora uvedené soud této námitce nepřisvědčil.
30. Soud rovněž neshledal důvodnou námitku nicotnosti a nezákonnosti žádosti, které žalobce spatřoval v tom, že žádost v rozporu s § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích neobsahovala účel požadovaných informací. Soud konstatuje, že v žádosti byl účel požadovaných informací vymezen, když ČTÚ žádal o poskytnutí informací: „(...) zejména za účelem pravidelného sběru informací pro využití v rámci analýz relevantních trhů, mezinárodního vykazování a státní statistické služby“. Byť je toto odůvodnění velmi obecné, pouhá obecnost odůvodnění, respektive strohé sdělení účelu požadovaných informací nemůže mít vliv na zákonnost žádosti. Účel požadovaných informací byl rovněž vymezen v komunikaci mezi žalobcem a žalovaným v systému ESD, kdy ČTÚ uvedl, že účelem je zejména „mapování existence infrastruktury sítí nové generace (NGA)“. Účel následně vymezil ČTÚ k námitce žalobce také v prvostupňovém rozhodnutí (str. 5) a věnoval se mu i žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí (str. 10 a 11). S ohledem na výše uvedené soud uvádí, že žalobce byl s účelem požadovaných informací řádně seznámen. Žádost tedy není nicotná ani nezákonná, stejně tak není nezákonné žalobou napadené rozhodnutí.
31. Soud nepřisvědčil ani na třetí žalobní námitce ohledně nezákonného rozsahu požadovaných informací. Z § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích vyplývá, že žalobce je obecně povinen k žádosti ČTÚ poskytnout ČTÚ úplné a pravdivé informace, nezbytné k plnění činností, k nimž je podle tohoto zákona ČTÚ příslušný. Zákon nikterak nevymezuje, jaké konkrétní informace je ČTÚ po žalobci oprávněn žádat. Z důvodové zprávy k tomuto zákonu pak vyplývá, že se jedná o informace nezbytné k plnění svěřených činností. Podle § 108 odst. 1 písm. v) a x) zákona o elektronických komunikacích ČTÚ mj. vykonává státní statistickou službu a získává a zpracovává v rámci statistického zjišťování údaje z oblasti elektronických komunikací od subjektů vykonávajících komunikační činnosti a fyzických osob za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem a poskytuje jednotlivé údaje získané při statistickém zjišťování Ministerstvu průmyslu a obchodu (dále jen „MPO“). S ohledem na shora uvedené a vzhledem k účelu vymezeném v žádosti a konkretizovaném v komunikaci mezi žalobcem a ČTÚ v systému ESD a v obou napadených rozhodnutích má soud za to, že ČTÚ nepřekročil svou pravomoc. ČTÚ požadoval poskytnutí informací uvedených v žádosti mj. za účelem mapování existující infrastruktury internetu, které jsou nezbytnou součástí přípravy dotačního programu na podporu budování vysokorychlostních NGA sítí v ČR. Pro naplnění tohoto účelu byl dle MPO nezbytný sběr dat v rozlišení na adresní místa všech sítí. Jestliže tedy ČTÚ po žalobci tyto informace požadoval, postupoval v souladu se zákonem. Na uvedeném nic nemění ani tvrzení žalobce (které nadto nijak nedoložil), že by jej sdělení požadovaných informací neúměrně zatížilo. Údaje vyplněné žalobcem ve formuláři, které se omezovaly toliko na adresní místa vysílačů a k němu počet přípojek v obci, jsou nedostatečné. Nevyplyvá z nich totiž, jaká adresní místa vysílač

skutečně pokrývá. Skutečný dosah vysílače může být ovlivněn řadou faktorů (členitost terénu, rušení, apod.; blíže viz str. 3 prvostupňového rozhodnutí).

32. Soud neshledal ani žalobcem tvrzenou logickou rozpornost ve sdělení žalovaného, kdy žalovaný jednou uvádí mapování NGA a poté, že se jedná o mapování celkové. K tomu soud poukazuje na str. 10 žalobou napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný zabýval rozkladovou námitkou žalobce, že se mapování týká NGA sítí a tyto sítě žalobce neprovozuje. Zde zároveň žalovaný zároveň konstatoval, že se mapování týká existující infrastruktury jako takové a nikoliv výhradně NGA sítí. S ohledem na výše uvedené soud neshledal rozpor v tvrzení žalovaného.
33. Oprávněné není ani tvrzení žalobce, že údaje kolik má jakých přípojek v jaké obci uváděl ve formulářích před rokem 2016 a tedy, že si ČTÚ mohl bez problémů mapu vytvořit. Je tomu tak proto, že žalobcovo sdělení před rokem 2016 se omezovalo, jak uvádí žalobce, na zjištění druhu a počtu přípojek v obci. ČTÚ ale požadoval žádostí informace o konkrétních adresních místech jednotlivých přípojek. Žadostí požadované informace jsou tak oproti informacím sdělovaným žalobcem před rokem 2016 detailnější, proto jsou dříve poskytnuté informace nedostatečné. Zároveň informace poskytnuté před rokem 2016 nemusí již být aktuální. Mapování existující infrastruktury internetu by přitom mělo vždy probíhat na základě aktuálních informací. Aktuální informace o konkrétních adresních místech jednotlivých přípojek má přitom k dispozici pouze žalobce.
34. Podle stanoviska soudu tak žalovaný neporušil § 115 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, resp. § 6 odst. 2 správního řádu.

V. Závěr a náklady řízení

35. Ze shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, a proto mu nenáleží náhrada nákladů řízení; žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost **ve lhůtě dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 26. května 2021

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu